

Інформаційний бюлетень

Псоріаз: симптоми, причини, лікування

Псоріаз (застаріле – лускатий лишай) – **хронічне неінфекційне захворювання шкіри**.

За частотою виникнення воно посідає друге місце після алергодерматозів у дітей та підлітків. Останнім часом спостерігається тенденція до збільшення кількості таких пацієнтів з уперше зареєстрованим діагнозом псоріазу. Тривалий хронічний перебіг, часті рецидиви, короткі періоди ремісій, складний психоемоційний фон дозволяють розглядати цю проблему не лише як медичну, але й соціальну. Для дітей та їх батьків діагноз псоріазу часто сприймається майже як вирок.

Попри ураження шкіри, яке спричиняє значний косметичний і психологічний дискомфорт, у 20% хворих на псоріаз розвивається серйозне ураження суглобів – *псоріатичний артрит*, що може призвести до інвалідності. При цьому страждають здебільшого дрібні (кисті та ступні), рідше – великі суглоби. Спочатку хворі відчувають біль, а згодом спостерігається припухання суглобів та обмеження їх рухомості (*артропатичний псоріаз*).

Розвитку і загостренню лускатого лишая (псоріазу) сприяють нервово-психічні та фізичні перенапруження, інфекції (ангіна, ГРЗ) і супутні захворювання внутрішніх органів і нервової системи, які до того ж можуть погіршувати його перебіг. У деяких хворих встановлено зв'язок з'явлення псоріазу з вогнищевою інфекцією (тонзиліт).

Стрес вважається найбільш поширеним пусковим механізмом спалаху псоріазу (перші прояви або загострення захворювання можуть мати місце через кілька тижнів або місяців після події, що спричинила стрес), а також чинником, що може посилити свербіж. Це робить управління стресом особливо важливою навичкою для попередження та подолання проблеми.

Для псоріазу характерна наявність численних спочатку дрібних (розміром з просяне зерно, сочевицю) симетричних поверхневих округлих папульозних елементів, що поступово збільшуються за рахунок периферичного збільшення. При їх злитті утворюються бляшки різного розміру, різко відокремлені від неураженої шкіри, які інколи займають значну ділянку шкірного покриву. Їх контури можуть бути різноманітними, бляшки вкриті сріблясто-білими лусочками, що легко відділяються.

Висипання можуть розташовуватися на будь-якій ділянці шкірного покриву, але найбільш типовою є локалізація на розгинальних поверхнях верхніх і нижніх кінцівок, особливо на ліктях і колінах, у ділянці крижів і волосистої частини голови. Іноді ізольовано уражуються долоні та підшви. Часто спостерігаються псоріатичні зміни нігтів. Приблизно у 10% людей, які страждають на псоріаз, розвивається псоріатичний артрит, що вражає суглоби рук, ступнів, зап'ясть, гомілковостопні суглоби, а також шийний і попереково-крижовий відділи хребта. У деяких випадках відбувається деформація суглобів з стійкою втратою працездатності.

Інформаційний бюлетень

10 основних факторів, що провокують розвиток псоріазу

Як би людина не була генетично схильна до розвитку псоріазу, але для розвитку хвороби необхідний вплив провокуючих (пускових) факторів:

- ендокринні порушення, порушення обміну речовин;
- нервові перенапруження і сильний стрес;
- реакція на деякі медикаменти;
- погодні умови, особливо низька температура;
- зайва вага;
- надмірне вживання алкоголю;
- хронічні запальні захворювання;
- деякі інфекційні захворювання;

• зміни імунної реактивності організму;

• травми і різні пошкодження шкіри.

На жаль, псоріаз не можна вилікувати повністю, але можна і необхідно тримати під контролем. У кожному окремому випадку необхідно намагатися з'ясувати можливу причину виникнення чи загострення процесу і призначити відповідне загальне лікування. При цьому, слід враховувати ефективність призначених ліків, їх токсичність та реакцію організму хворого на ті чи інші засоби і методи лікування. Тому, пошук найбільш оптимального для кожного конкретного пацієнта комплексу лікувальних заходів зазвичай є тривалим процесом.

Арсенал медичних препаратів для лікування псоріазу дуже великий, сучасні лікарі навчилися справлятися з ураженням шкіри при псоріазі, проте без активної участі пацієнта в лікувальному процесі успіх не може бути досягнутий. У зв'язку з цим, для вирішення цього складного завдання пацієнт повинен бути максимально обізнаний про все, що стосується його захворювання, повинен зрозуміти принципи лікування, профілактики, доглядати за шкірою та дотримуватись режиму харчування, щоб поліпшити якість свого життя.

Не займайтеся самолікуванням і своєчасно звертайтеся до лікаря!

